

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 403

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 iunie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
234.		238.	
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2003 pentru modificarea Legii nr. 36/1993 privind finanțarea unor acțiuni de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova.....	2	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2003 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor.....	5
340.		345.	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2003 pentru modificarea Legii nr. 36/1993 privind finanțarea unor acțiuni de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova.....	2	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2003 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor.....	5
★			
235.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege privind aprobarea preluării de către Ministerul Dezvoltării și Prognozei a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale, ce decurg din calitatea României de membru al Biroului Internațional al Expozițiilor (B.I.E.).....	3	Decizia nr. 145 din 10 aprilie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii audiovizualului nr. 504/2002, ale art. 40 din lege, precum și ale art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990.....	6–10
341.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea preluării de către Ministerul Dezvoltării și Prognozei a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale, ce decurg din calitatea României de membru al Biroului Internațional al Expozițiilor (B.I.E.).....	3	242.	
★			
237.		— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește reguli pentru a se asigura coordonarea între organizațiile și asociațiile ce dețin sau stabilesc registre genealogice pentru ecvidee înregistrate.....	10–11
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 34/2003 privind măsuri în domeniul disciplinei financiar-valutare a agenților economici.....	4	367.	
343.		— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la certificarea animalelor și a produselor de origine animală.....	11–13
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 34/2003 privind măsuri în domeniul disciplinei financiar-valutare a agenților economici.....	4	368.	
★			
		— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controlul oficial al produselor alimentare de origine animală.....	13–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2003
pentru modificarea Legii nr. 36/1993 privind finanțarea unor acțiuni
de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11 din 13 martie 2003 pentru modificarea Legii nr. 36/1993 privind finanțarea unor acțiuni de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 18 martie 2003.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 12 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

București, 2 iunie 2003.
Nr. 234.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 11/2003 pentru modificarea
Legii nr. 36/1993 privind finanțarea unor acțiuni
de integrare economică și culturală între România
și Republica Moldova**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2003 pentru modificarea Legii nr. 36/1993 privind finanțarea unor acțiuni de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 mai 2003.
Nr. 340.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea preluării de către Ministerul Dezvoltării și Prognozei a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale, ce decurg din calitatea României de membru al Biroului Internațional al Expozițiilor (B.I.E.)

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se aprobă preluarea drepturilor și obligațiilor ce decurg din calitatea României de membru al Biroului Internațional al Expozițiilor (B.I.E.) de către Ministerul Dezvoltării și Prognozei de la Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 2. — Plata cotizației anuale stabilite conform baremelor B.I.E. se va efectua de Ministerul Dezvoltării și Prognozei, în vederea continuării participării statului român ca membru al acestei organizații și ca parte a Convenției privind expozițiile internaționale, semnată la Paris la 22 noiembrie 1928, ratificată prin Decretul nr. 2.581/1930, modificată și completată cu amendamentele ulterioare.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările ce decurg din aplicarea prezentei legi în bugetele Ministerului Afacerilor Externe și Ministerului Dezvoltării și Prognozei.

Art. 4. — La anexa nr. 1 punctul I, nr. crt. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății

cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 29 august 1994, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea organizației	Sediul	Anul înființării	Anul aderării României	Instituția română care coordonează relațiile cu organizația internațională respectivă
„20.	Biroul Internațional al Expozițiilor (B.I.E.)	Paris	1931	1960	Ministerul Dezvoltării și Prognozei“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 12 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

București, 2 iunie 2003.
Nr. 235.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea preluării de către Ministerul Dezvoltării și Prognozei a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale, ce decurg din calitatea României de membru al Biroului Internațional al Expozițiilor (B.I.E.)

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea preluării de către Ministerul Dezvoltării și Prognozei a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale, ce decurg din calitatea României de membru al Biroului Internațional al Expozițiilor (B.I.E.), și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 mai 2003.
Nr. 341.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 34/2003 privind măsuri
în domeniul disciplinei financiar-valutare a agenților economici****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 34 din 30 ianuarie 2003 privind măsuri în domeniul disciplinei financiar-valutare a agenților economici, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 1 februarie 2003, cu următoarele modificări și completări:

— **La articolul 1 punctul 2, articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — (1) Agenții economici care au angajat credite bancare pentru producția de export vor beneficia de bonificația de dobândă acordată de stat prin intermediul Băncii de Export-Import a României (Eximbank) — S.A., numai pentru exporturile a căror contravaloare a fost încasată și repatriată.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) exporturile de obiective complexe și de produse cu ciclul lung de

fabricație, pentru care se poate acorda bonificație de dobândă, semestrial, pe perioada de execuție, respectiv înainte de livrarea la export și de încasarea și repatrierea valutei aferente. În situația în care valuta nu este repatriată în termen de 60 de zile de la data plății exportului, conform termenului stipulat prin contractul extern, bonificația de dobândă acordată la care se adaugă dobânzile și penalitățile de orice fel vor fi recuperate și vărsate la bugetul de stat, în conformitate cu prevederile legale referitoare la colectarea creanțelor bugetare.

(3) Din alocațiile prevăzute prin legea bugetului de stat pe anul curent se vor suporta și bonificațiile de dobândă aferente cererilor înregistrate în cursul aceluiași an, cu respectarea prevederilor alin. (1) și numai dacă exporturile s-au efectuat într-o perioadă anterioară de cel mult 18 luni de la data depunerii documentelor la Banca de Export-Import a României (Eximbank) — S.A.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
GHEORGHE BUZATU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 13 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 2 iunie 2003.
Nr. 237.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 34/2003 privind măsuri în domeniul disciplinei
financiar-valutare a agenților economici**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 34/2003 privind măsuri în domeniul disciplinei financiar-valutare a agenților economici și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 mai 2003.
Nr. 343.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2003 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 21 din 30 ianuarie 2003 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.11 din Legea nr. 680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 1 februarie 2003, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul unic punctul 1, alineatul (3) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea Feroviară Română — AFER va asigura, de asemenea:

a) respectarea condițiilor care trebuie să fie îndeplinite pentru realizarea interoperabilității sistemului de transport feroviar transeuropean convențional pe teritoriul României; aceste condiții privesc proiectarea, construirea, punerea în funcțiune, reconstruirea, reînnoirea, exploatarea și întreținerea elementelor acestui sistem, precum și calificările profesionale și condițiile de sănătate și de securitate a personalului care contribuie la exploatarea sistemului;

b) respectarea condițiilor care trebuie să fie îndeplinite pentru realizarea interoperabilității sistemului de transport feroviar transeuropean de mare viteză pe teritoriul României; aceste condiții privesc proiectele atât pentru construirea, reconstruirea, cât și pentru exploatarea infrastructurii și a materialului rulant, care vor contribui la funcționarea acestui sistem.“

2. După articolul unic, care devine articolul I, se introduce un articol nou, articolul II, cu următorul cuprins:

„**Art. II.** — În titlul ordonanței, sintagma *Ministerul Transporturilor* se înlocuiește cu sintagma *Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței*.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2002, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
GHEORGHE BUZATU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 13 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 2 iunie 2003.
Nr. 238.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2003 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2003 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 mai 2003.
Nr. 345.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 145**

din 10 aprilie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii audiovizualului nr. 504/2002, ale art. 40 din lege, precum și ale art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii audiovizualului nr. 504/2002, ale art. 40 din lege, precum și ale art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, excepție ridicată de Vlad Traian în Dosarul nr. 1.604/2002 al Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde Consiliul Național al Audiovizualului, reprezentat de consilier juridic Corina Podaru, constatându-se lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției. Astfel, în legătură cu neconstituționalitatea prevederilor Legii nr. 504/2002 apreciază că susținerile formulate de autorul excepției sunt neîntemeiate, întrucât existența Consiliului Național al Audiovizualului este fundamentată pe prevederile Constituției, iar în ceea ce privește neconstituționalitatea art. 5 din Legea nr. 29/1990 arată că această lege este o lege organică în deplină concordanță cu art. 48 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, întrucât apreciază că textele de lege criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.604/2002, **Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. m), n), p), art. 6 alin. (4), art. 10—20, art. 21 alin. (2) și (3), art. 22 alin. (3) și (4), art. 27 alin. (2), art. 42 alin. (2), art. 43 alin. (5), art. 45 alin. (2), (3) și (4), art. 49, 51, art. 52 alin. (1), (2) și (3), art. 55 alin. (3), art. 56, art. 57 alin. (1) lit. a), b) și c), art. 58 alin. (2), art. 66, 67, 68, 74, art. 75 alin. (3), art. 76, 78, 79, 81, art. 88 alin. (1) și (3),**

art. 89, art. 90 alin. (3), art. 91, 92, 93, 95 și 98 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, ale art. 40 din lege, precum și ale art. 5 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990. Excepția a fost ridicată de Vlad Traian într-o cauză de contencios administrativ, formulată de acesta în contradictoriu cu Consiliul Național al Audiovizualului.

În motivarea excepției se susțin următoarele:

I. Cu privire la neconstituționalitatea unor texte din Legea nr. 504/2002: art. 6 alin. (4) și (5), „prin trimiterea la codurile de etică profesională, care nu sunt acte normative“, „permit oricărei grupări de jurnaliști, radiodifuzori, să ceară anularea unei licențe“, respectiv Consiliului Național al Audiovizualului să restrângă libertatea de exprimare și liberul acces la informații, ceea ce contravine art. 29, 30 și 31 din Constituție; art. 10, definind Consiliul Național al Audiovizualului ca „autoritate unică de reglementare în domeniul serviciilor de programe audiovizuale“, plasează acest organism pe picior de egalitate cu autoritățile publice corespunzătoare celor trei puteri ale statului, dacă nu chiar deasupra lor, ceea ce contravine art. 58 din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare; art. 10 alin. (1) care definește Consiliul Național al Audiovizualului drept „autoritate publică autonomă“, „nu-și găsește existența în prevederile art. 115 alin. (2) sau art. 116 alin. (3) din Legea fundamentală“, acestea fiind singurele norme constituționale care ar permite crearea prin lege de „autorități administrative autonome“ și nicidecum de „autorități publice autonome“; art. 10 alin. (3) lit. e), art. 17 alin. (1) lit. d) și art. 95 alin. (1) lit. b) permit restrângerea unor drepturi și libertăți, astfel că instituie, contrar art. 30 alin. (1) și (2) din Constituție, cenzura: „articolele atacate formează un ansamblu care creează un organ ce încalcă principiul separației puterilor în stat“, astfel: art. 10 alin. (2), art. 15 alin. (7), art. 17 alin. (1) lit. d), art. 18, conferă Consiliului putere de legiuitor; art. 88 alin. (1), art. 90, 91 și art. 95 alin. (1) investesc Consiliul cu putere executivă; art. 90 alin. (1), (3) și (4) investesc Consiliul cu putere judecătorească; Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 investeste Consiliul Național al Audiovizualului și cu atributul de a judeca o contestație îndreptată împotriva propriei sale decizii; din cuprinsul art. 91, potrivit căruia Consiliul poate sancționa încălcarea propriilor sale decizii cu caracter de norme de reglementare, rezultă că acesta cumulează toate cele trei funcții ale puterii statale;

II. Articolul 40 din lege, apreciat de către autorul excepției ca având legătură cu cauza, întrucât pe el se

fundamentează Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 80/2002 privind protecția demnității umane și a dreptului la propria imagine, „constituie cenzură”, ceea ce contravine art. 30 alin. (2), (6) și (7), art. 31 alin. (3), (4) și art. 49 din Constituție, care nu permit îngrădirea prin lege a libertății gândirii și a opiniilor și nici măsuri preventive în legătură cu libertatea de exprimare, cum sunt cele prevăzute, în special, de art. 40 și art. 95 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 504/2002. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care, în temeiul art. 11 și 20 din Constituție, fac parte din dreptul intern. Mai arată că „art. 30 alin. (7) din Constituție vorbește de interzicerea unor fapte — de a defăima țara, îndemnul la război etc. —, nu de interzicerea difuzării unui articol, emisiuni, care este cu totul altceva, deși articolul ori emisiunea poate cuprinde elemente materiale ale faptelor în cauză”, precum și că dispozițiile art. 49 din Constituție stabilesc că orice restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți operează numai prin lege, astfel că „măsura retragerii licenței de emisie a unui post de radio sau Tv nu poate fi luată în baza art. 40 și 95 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 504/2002”, iar Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 80/2002 este neconstituțională.

III. Cu privire la neconstituționalitatea art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, care în opinia autorului excepției are legătură cu cauza, se arată că acest text „conferă Consiliului Național al Audiovizualului (CNA), calitatea de organ jurisdicțional, de vreme ce cetățeanul este trimis întâi la acesta să conteste o decizie a sa”, CNA fiind astfel și judecător și parte interesată. Se consideră că, în felul acesta, se încalcă prevederile constituționale ale art. 21, art. 48 alin. (1) și ale art. 125, din conținutul cărora rezultă că o autoritate administrativă nu poate să emită un act și tot ea să judece o contestație formulată împotriva actului.

Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Mai întâi observă că din încheierea de ședință nu rezultă care este obiectul dosarului dedus judecătii, pentru a se putea analiza în ce măsură textele apreciate ca fiind neconstituționale sunt incidente în cauză, iar autorul excepției nu precizează care sunt textele constituționale încălcate, astfel că în acest punct de vedere va analiza „în ce măsură dispozițiile din Legea nr. 504/2002 referitoare la organizarea și funcționarea Consiliului Național al Audiovizualului sunt constituționale,

constituționalitatea art. 40 din aceeași lege, precum și art. 5 din Legea nr. 29/1990”. În acest sens, se arată următoarele: prevederea potrivit căreia Consiliul Național al Audiovizualului a fost înființat ca „autoritate publică autonomă” este în conformitate cu dispozițiile art. 115 alin. (2) din Constituție, care stabilește că alte organe de specialitate (în afara ministerelor) se pot organiza în subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome; instituirea, prin art. 40, a interdicției de a difuza programe care incită la ură de rasă, religioasă, nu poate fi considerată cenzură, ci o aplicare a prevederilor art. 30 alin. (7) din Constituție; art. 5 din Legea nr. 29/1990 instituie o procedură administrativă, prealabilă și obligatorie sesizării instanței, care dă posibilitatea autorității administrative emitente de a reanaliza actul și de a-l revoca, atunci când acesta este ilegal. Prin aceasta nu se încalcă și nu se limitează nici accesul liber la justiție și nici dreptul persoanei vătămate printr-un act administrativ, de a obține recunoașterea, pe calea justiției, a dreptului pretins, anulara actului sau repararea pagubei.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 1 lit. m), n) și p), art. 19, 20, 21, art. 27 alin. (2), art. 43 alin. (5), art. 45, 52, 56, 57, 58, 66, 74, 75, 78, 79, 81, 88, 89, 91, 92, 93, 95 și 98 din Legea nr. 504/2002 nu ridică probleme de constituționalitate. Cu referire la susținerile privind neconstituționalitatea celorlalte texte de lege criticate, se arată: art. 10, 11, 13 și 14 sunt în sensul dispozițiilor constituționale ale art. 115 și 116, potrivit cărora Guvernul poate crea autorități autonome și organe de specialitate cu avizul Curții de Conturi; art. 6 este o aplicare în domeniul audiovizualului a art. 30 alin. (2) din Constituție; art. 15 și 18 sunt în concordanță cu dispozițiile din Legea fundamentală, întrucât actele emise de către Consiliul Național al Audiovizualului sunt acte administrative ce pot fi atacate în justiție, potrivit Legii nr. 29/1990; art. 16 nu este contrar art. 137 alin. (5) din Constituție, întrucât activitatea Consiliului este finanțată atât de la bugetul de stat, cât și din venituri extrabugetare; art. 17 conferă Consiliului atribuții conforme poziției acestuia în sistemul statal; art. 40, 57 și 75 sunt în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 30 alin. (6) și (7) și ale art. 31 alin. (3) și cu art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În legătură cu neconstituționalitatea art. 5 din Legea nr. 29/1990, consideră că acesta este în concordanță cu dreptul de petiționare și urmărește decongestionarea activității instanțelor judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, în redactarea formulată de autorul acesteia, îl constituie prevederile art. 1 lit. m), n), p), art. 6 alin. (4), art. 10—20, art. 21 alin. (2) și (3), art. 22 alin. (3) și (4), art. 27 alin. (2), art. 42 alin. (2), art. 43 alin. (5), art. 45 alin. (2), (3) și (4), art. 49, 51, art. 52 alin. (1), (2) și (3), art. 55 alin. (3), art. 56, art. 57 alin. (1) lit. a), b) și c), art. 58 alin. (2), art. 66, 67, 68, 74, art. 75 alin. (3), art. 76, 78, 79, 81, art. 88 alin. (1) și (3), art. 89, art. 90 alin. (3), art. 91, 92, 93, 95 și 98 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, ale art. 40 din lege, precum și ale art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990. Autorul excepției consideră că autoritatea administrativă autonomă — Consiliul Național al Audiovizualului — nu are un statut constituțional și se solicită Curții Constituționale să se pronunțe asupra tuturor articolelor din legea criticată, care au legătură cu textele menționate în mod expres. Întrucât Consiliul Național al Audiovizualului este autoritatea publică ce formează obiectul de reglementare al Legii nr. 504/2002, rezultă că excepția de neconstituționalitate privește legea în întregul său, astfel că prin prezenta decizie cu privire la aceasta Curtea urmează să se pronunțe, precum și cu privire la art. 40 din lege, care are următorul cuprins: „Este interzisă difuzarea de programe care conțin orice formă de incitare la ură pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex sau orientare sexuală”.

Totodată, excepția de neconstituționalitate privește și dispozițiile art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ 29/1992, al căror conținut este următorul: „Înainte de a cere tribunalului anularea actului sau obligarea la eliberarea lui, cel care se consideră vătămat se va adresa pentru apărarea dreptului său, în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat actul administrativ sau la expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin. 2, autorității emitente, care este obligată să rezolve reclamația în termen de 30 de zile de la aceasta”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin, în ordinea invocării lor, următoarelor texte din Constituție: art. 29, 30, 31, 58, art. 115 alin. (2), art. 116 alin. (3), art. 49, 21, art. 48 alin. (1) și art. 125 alin. (1), care au următorul conținut:

— Art. 29: „(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjpire religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfelinate.

(6) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.”

— Art. 30: „(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimate.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ura națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.”;

— Art. 31: „(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau siguranța națională.

(4) Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

(5) Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică.”;

— Art. 58: „(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

(2) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat.”;

— Art. 115 alin. (2): Alte organe de specialitate se pot organiza în subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome.”;

— Art. 116 alin. (3): „Autorități administrative autonome se pot înființa prin lege organică.”;

— Art. 49: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*”

(2) *Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.*”;

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*”

(2) *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.*”;

— Art. 48 alin. (1): „*Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.*”;

— Art. 125 alin. (1): „*Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. În legătură cu neconstituționalitatea Legii nr. 504/2002 în întregul său, în esență, din conținutul criticilor formulate reiese că autorul excepției nu este de acord cu existența Consiliului Național al Audiovizualului în sistemul autorităților publice din România, cu atribuțiile acestei autorități publice și nici cu raporturile sale din domeniul comunicării audiovizuale și, în consecință, apreciază că prevederile legii sunt contrare art. 21, art. 29—31, art. 58, art. 115 alin. (2), art. 116 alin. (3) și art. 125 din Constituție.

Consiliul Național al Audiovizualului, înființat prin lege organică în temeiul art. 116 alin. (3) din Constituție, este o autoritate administrativă autonomă, așa încât faptul că din redactarea art. 10 din Legea nr. 504/2002, potrivit căruia „*Consiliul Național al Audiovizualului, denumit în continuare Consiliu, este autoritate publică autonomă sub control parlamentar și garantul interesului public în domeniul comunicării audiovizuale*”, lipsește caracteristica „administrativă” nu rezultă, așa cum susține autorul excepției, neconstituționalitatea dispozițiilor legale care reglementează această autoritate. Pentru determinarea naturii juridice a unei autorități publice este necesar să se observe nu doar aspectele formale, ci și cele substanțiale, legate de atribuțiile pe care ea le exercită. Sub acest aspect, conform atribuțiilor stabilite prin Legea nr. 504/2002, Consiliul Național al Audiovizualului nu are, potrivit opiniei autorului excepției, calitate de „legiuitor”, ci este autoritatea unică de reglementare în domeniul serviciilor de programe audiovizuale, în condițiile și cu respectarea prevederilor legii. De asemenea, nici atribuțiile Consiliului privitoare la supravegherea aplicării, controlul îndeplinirii obligațiilor și sancționarea încălcării legii audiovizualului nu transformă această autori-

tate într-o putere executivă, ci îi conferă competențe specifice autorităților administrației publice, care realizează servicii publice pentru a apăra interesul public. În consecință, nu se poate susține că această autoritate administrativă autonomă cumulează „toate cele trei funcții ale puterii statale”. Așa fiind, Curtea Constituțională urmează să respingă ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate formulate cu privire la Legea nr. 504/2002, în întregul său.

O critică distinctă vizează art. 40 din lege, care interzice difuzarea de programe care conțin orice formă de incitare la ură pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex sau orientare sexuală. Acest text este considerat ca fiind neconstituțional deoarece ar introduce o cenzură, ceea ce ar contraveni art. 30 alin. (2) din Constituție, care prevede că „*Cenzura de orice fel este interzisă*”. Curtea constată că nici această susținere nu poate fi reținută, întrucât art. 40 din Legea nr. 504/2002 dă expresie prevederilor constituționale ale art. 30 alin. (7), potrivit cărora „*Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ura națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri*”.

II. În sfârșit, o ultimă critică de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, referitoare la procedura administrativă prealabilă sesizării instanței de judecată, procedură care, în opinia autorului excepției, conferă Consiliului Național al Audiovizualului „calitatea de organ jurisdicțional”, încălcând astfel prevederile constituționale ale art. 21, art. 48 alin. (1) și ale art. 125. Examinând aceste susțineri, Curtea constată că prevederile art. 5 din Legea nr. 29/1990 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la art. 21 și 48 din Constituție. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 235 din 21 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 23 februarie 2001, respingând excepția, Curtea a reținut că prin conținutul lor aceste dispoziții nu împiedică persoana care se consideră vătămată într-un drept al său de o autoritate publică să sesizeze instanțele judecătorești, ci instituie o procedură prealabilă obligatorie, anterioară acestei sesizări, procedură care reprezintă pentru cetățean încă o posibilitate în apărarea drepturilor sale. De asemenea, a mai reținut că Legea nr. 29/1990 este o lege organică, ale cărei dispoziții sunt în sensul art. 48 din Constituție. Cele statuate prin această decizie își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței anterioare.

Totodată, Curtea nu poate reține nici încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor art. 125 din Constituție, referitoare la „*Instanțele judecătorești*”, întrucât procedura prealabilă sesizării instanței judecătorești, instituită în materia contenciosului administrativ, nu conferă nici unei autorități publice extrajudiciare și nici Consiliului Național al Audiovizualului calitatea de instanță judecătorească.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii audiovizualului nr. 504/2002, ale art. 40 din lege, precum și ale art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, excepție ridicată de Vlad Traian în Dosarul nr. 1.604/2002 al Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2003.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește reguli pentru a se asigura coordonarea între organizațiile și asociațiile ce dețin sau stabilesc registre genealogice pentru ecvidee înregistrate

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 153.149 din 24 martie 2003, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară care stabilește reguli pentru a se asigura coordonarea între organizațiile și asociațiile ce dețin sau stabilesc registre genealogice pentru ecvidee înregistrate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de ducere la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ**care stabilește reguli pentru a se asigura coordonarea între organizațiile și asociațiile
ce dețin sau stabilesc registre genealogice pentru ecvidee înregistrate**

Art. 1. — Organizația sau asociația care deține registrul genealogic al originii rasei trebuie să asigure o strânsă colaborare cu organizația sau asociația care deține registre genealogice ori secțiuni ale unui registru genealogic al aceleiași rase, în special în vederea prevenirii oricărei neînțelegeri.

Art. 2. — (1) Când autoritatea veterinară centrală a României consideră că o organizație sau o asociație autorizată ori recunoscută într-un stat membru al Uniunii Europene nu respectă regulile stabilite de legislația comunitară relevantă și în special principiile stabilite de către organizația sau asociația ce deține registrul de origine al rasei, aceasta va contacta imediat autoritatea competentă a statului membru al Uniunii Europene vizat. Informațiile solicitate de autoritatea veterinară centrală a României statului membru al Uniunii Europene vizat trebuie să se refere la tipul controalelor efectuate, deciziile luate și la motivele ce au condus la aceste decizii.

(2) În situația în care autoritatea competentă a unui stat membru al Uniunii Europene consideră că o organizație sau o asociație autorizată ori recunoscută din România nu respectă regulile stabilite de legislația comunitară relevantă și în special principiile stabilite de organizația sau asociația ce menține registrul de origine al rasei, aceasta va contacta autoritatea veterinară centrală a României, iar aceasta trebuie să ia toate măsurile și să informeze autoritatea competentă a statului membru al Uniunii Europene despre

tipul controalelor efectuate, deciziile luate și motivele care au condus la aceste decizii.

(3) Dacă autoritatea veterinară centrală a României sau a unui stat membru al Uniunii Europene consideră aceste măsuri ca fiind insuficiente, trebuie să studieze împreună căile pentru remedierea situației, dacă este necesar, prin vizite reciproce.

(4) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să informeze Comisia Europeană despre soluțiile decise.

(5) În cazul în care nu a fost găsită nici o soluție în termen de 6 luni, la cererea autorității centrale a statului membru al Uniunii Europene vizat sau a autorității veterinare centrale a României ori din proprie inițiativă, Comisia Europeană poate, în special, să trimită o echipă de inspecție în colaborare cu autoritățile naționale competente.

Art. 3. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României, prin Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, poate adopta acte normative sau prevederi administrative suplimentare prezentei norme sanitare veterinare pentru a se asigura implementarea și conformitatea cu prevederile acesteia.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României va lua măsurile administrative și va sancționa, potrivit legii, orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Atunci când autoritatea veterinară centrală a României adoptă prevederile menționate la alineatele precedente, aceasta trebuie să facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la certificarea animalelor
și a produselor de origine animală**

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 153.541 din 15 mai 2003, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară cu privire la certificarea animalelor și a produselor de origine animală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Agenția Națională Sanitară Veterinară, instituțiile centrale de profil și direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice altă dispoziție contrară.

Art. 5. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 30 mai 2003.
Nr. 367.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ

cu privire la certificarea animalelor și a produselor de origine animală

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta normă sanitară veterinară stabilește condițiile care trebuie respectate la eliberarea certificatelor prevăzute de legislația sanitară veterinară.

Art. 2. — (1) Prin următorii termeni se înțelege:

a) *legislație sanitară veterinară* — legislația prevăzută în normele sanitare veterinare care se referă la comerțul cu animale vii și alte viețuitoare de interes veterinar, produse de origine animală, alte produse și materii care pot influența starea de sănătate a animalelor;

b) *inspector care certifică* — medicul veterinar oficial, desemnat de autoritatea veterinară să semneze certificatele prevăzute de legislația veterinară.

(2) În completare la definițiile precizate la alin. (1), definițiile conținute în art. 2 din Norma sanitară veterinară cu privire la controalele veterinare pentru comerțul dintre România și statele membre ale Uniunii Europene cu produse de origine animală și în Norma sanitară veterinară referitoare la controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene, cu unele animale și produse de origine animală se aplică întocmai.

CAPITOLUL II

Condiții pentru certificarea animalelor și a produselor de origine animală

Art. 3. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că inspectorul care certifică cunoaște legislația sanitară veterinară cu privire la animalele și produsele de origine animală, pe care urmează să le certifice, și este informat despre regulile care trebuie respectate pentru întocmirea și emiterea certificatelor și, dacă este necesar, asupra naturii și extinderii cerințelor cuprinse în

certificat, asupra testelor sau examenelor care trebuie efectuate înainte de certificare.

(2) Inspectorii care certifică nu trebuie să certifice date despre care nu au cunoștințe suficiente sau pe care nu le pot confirma.

(3) Inspectorii care certifică nu trebuie să semneze certificate în alb, certificate incomplete sau să certifice animale ori produse de origine animală pe care nu le-au inspectat sau care au trecut de controlul lor. Dacă un certificat este semnat pe baza altui certificat sau atestat, inspectorul care certifică trebuie să fie în posesia documentului respectiv în original, înainte de a semna.

(4) În sensul prevederilor prezentului articol, medicul veterinar oficial certifică datele care:

a) au fost certificate pe baza alin. (1) și (3) de către un alt medic veterinar oficial; sau

b) au fost obținute în condițiile stabilite prin programele naționale de supraveghere a sănătății animalelor sau prin normele de asigurare a calității, recunoscute oficial.

(5) Autoritatea veterinară centrală a României poate adopta reglementări detaliate în vederea implementării prevederilor prezentului capitol.

Art. 4. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să adopte măsurile necesare pentru asigurarea integrității certificării. Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că inspectorii desemnați pentru certificare:

a) au un statut care le asigură imparțialitatea și nu au interese comerciale directe referitoare la animalele sau la produsele care trebuie certificate ori la fermele sau unitățile din care acestea provin;

b) cunosc pe deplin semnificația conținutului fiecărui certificat pe care îl semnează.

(2) În cazul exportului, certificatele se întocmesc în limba română și în una sau două limbi de circulație

internațională oficiale în țara de destinație și în țările de tranzit.

(3) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că poate realiza o corelare între certificate și inspectorul care efectuează certificarea și că o copie a tuturor certificatelor este disponibilă pe o perioadă de 5 ani.

Art. 5. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României va stabili măsurile de verificare și control necesare pentru a preveni emiterea unor certificate false sau care pot induce în eroare, precum și producerea frauduloasă ori folosirea datelor din certificatele emise în scopul producerii de efecte conform legislației veterinare.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor legale în vigoare, autoritatea veterinară va efectua investigații sau verificări și va lua măsurile adecvate pentru a sancționa orice situație de fals sau neconformitate a certificării, care va fi semnalată.

(3) În situația în care, în baza investigațiilor, se constată că:

a) inspectorul care a efectuat certificarea a emis cu bună știință un certificat fraudulos, autoritatea veterinară va lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că persoana în cauză nu va mai repeta fraudă;

b) o persoană sau un beneficiar a făcut uz în mod fraudulos ori a modificat un certificat oficial, autoritatea veterinară va lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că persoana sau beneficiarul nu va mai repeta fraudă. Măsurile pot include refuzul de a emite certificate oficiale persoanei sau beneficiarului în cauză.

Art. 6. — Autoritatea veterinară centrală a României, prin Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, va adopta acte normative și va lua măsurile administrative necesare care să asigure aplicarea prezentei norme sanitare veterinare.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controlul oficial al produselor alimentare de origine animală

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 1.196/2002 pentru aprobarea Normelor generale privind controlul oficial al alimentelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 153.422 din 12 mai 2003, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind controlul oficial al produselor alimentare de origine animală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Agenția Națională Sanitară Veterinară, instituțiile centrale de profil și direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice altă dispoziție contrară.

Art. 5. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Ilie Sârbu

București, 30 mai 2003.

Nr. 368.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ**privind controlul oficial al produselor alimentare de origine animală**

Art. 1. — (1) Prezenta normă sanitară veterinară stabilește principiile generale privind eficiența controlului oficial al produselor alimentare de origine animală.

(2) În scopul acestei norme sanitare veterinare *controlul oficial al produselor alimentare de origine animală* înseamnă o inspecție realizată de autoritatea veterinară competentă privind conformitatea:

- a) produselor alimentare de origine animală;
- b) aditivilor alimentari, vitaminelor, sărurilor minerale, microelementelor și a altor aditivi destinați utilizării fabricației produselor de origine animală;
- c) materiilor și a materialelor care intră în contact cu produsele alimentare, în raport cu reglementările privind prevenirea riscurilor pentru sănătatea publică, care să garanteze protejarea consumatorului.

(3) Prezenta normă sanitară veterinară nu se aplică controlului metrologic.

Art. 2. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să dispună toate măsurile necesare care să garanteze realizarea controlului în concordanță cu prezenta normă sanitară veterinară.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că produsele destinate exportului către un stat membru al Uniunii Europene sunt inspectate cu aceeași exigență ca cele destinate comercializării pe teritoriul național.

Art. 3. — Autoritatea veterinară centrală a României nu va exclude de la controlul oficial produsele alimentare de origine animală destinate exportului în țări terțe.

Art. 4. — (1) Controlul oficial al produselor alimentare de origine animală se realizează de către medici veterinari oficiali:

- a) regulat;
- b) acolo unde se suspectează neconformitatea.

(2) Controlul oficial al produselor alimentare de origine animală trebuie să se realizeze permanent cu aceeași exigență.

(3) Controlul oficial al produselor alimentare de origine animală trebuie să cuprindă toate stadiile de producție, fabricație, procesare, depozitare, transport, distribuție, comercializare, precum și importurile.

(4) Controlul oficial al produselor alimentare de origine animală se realizează fără avertizare anterioară.

(5) Controlul oficial al produselor alimentare de origine animală trebuie să selecteze o etapă sau mai multe dintre cele menționate la alin. (3), considerate cât mai adecvate pentru realizarea acestuia.

Art. 5. — Controlul oficial al produselor alimentare de origine animală trebuie să cuprindă una sau mai multe din-

tre stadiile următoare, în acord cu condițiile stabilite la art. 6 lit. a)—g) și în baza examinărilor care se vor efectua:

1. inspecția;
2. recoltarea și analiza probelor;
3. inspecția igienei personalului;
4. controlul documentelor;
5. examinarea oricărui sistem de verificare stabilit și evaluarea rezultatelor obținute.

Art. 6. — (1) Obiectivele inspecției sunt reprezentate de următoarele:

- a) condițiile în care se realizează diferitele stadii enumerate la art. 4 alin. (3) cu referire la amplasarea unității, birouri, împrejurimile unității, mijloace de transport, utilaje și echipament;
- b) materiile prime, ingrediente, adjuvanți și alte produse folosite în prepararea și fabricația produselor alimentare de origine animală;
- c) produsele semifinite;
- d) produse finite;
- e) materii și materiale care intră în contact cu produsele alimentare de origine animală;
- f) substanțele pentru spălare, curățare și dezinfecție;
- g) tehnologia de fabricație și procesare a produselor alimentare de origine animală;
- h) etichetarea și prezentarea produselor alimentare de origine animală;
- i) metodele de conservare.

(2) Obiectivele enumerate la alin. (1) pot fi suplimentate, după caz, prin:

- a) interviuri cu șeful unității inspectate și cu personalul care lucrează în unitate;
- b) citirea valorilor înregistrate de aparatele de măsurare instalate în unitate;
- c) inspecțiile realizate de autoritatea competentă cu aparate proprii pentru compararea măsurătorilor înregistrate de aparatele instalate în unitate.

Art. 7. — Probele de produse enumerate la art. 6 alin. (1) lit. b)—f) se recoltează pentru efectuarea analizelor în laboratoare oficiale. Autoritatea veterinară centrală a României poate autoriza și alte laboratoare pentru efectuarea analizelor.

Art. 8. — (1) Persoanele care în timpul activității vin în contact direct sau indirect cu materialele și produsele precizate la art. 6 alin. (1) lit. b)—f) fac subiectul inspecției de igienă prevăzute la art. 5 pct. 3.

(2) Obiectivul inspecției este cel de control al standardelor de sănătate privind curățenia personalului și a echipamentului. Inspecția nu va aduce atingere examinărilor medicale.

Art. 9. — (1) Medicii veterinari oficiali pot solicita evidențele scrise ținute de către persoanele fizice sau juridice în etapele de fabricație enumerate în art. 4 alin. (3).

(2) Medicii veterinari oficiali pot lua copii sau extrase din documentele scrise și din materialele înaintate la solicitarea lor, în vederea examinării acestora.

Art. 10. — În cazul în care se suspectează sau se constată nereguli, medicii veterinari oficiali dispun măsurile legale necesare.

Art. 11. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că medicii veterinari oficiali au dreptul de a aplica măsurile prevăzute la art. 6—10.

(2) Persoanele fizice și juridice sunt obligate să se supună oricărei inspecții realizate în concordanță cu prezenta normă sanitară veterinară și să ajute medicii veterinari oficiali în îndeplinirea misiunii lor.

Art. 12. — (1) Persoanele fizice și juridice care au fost supuse inspecției au dreptul de a contesta măsurile aplicate de autoritatea veterinară centrală a României sau teritorială, ca urmare a inspecției efectuate.

(2) Medicii veterinari oficiali sunt obligați să păstreze secretul profesional.

Art. 13. — Pentru aplicarea uniformă a prezentei norme sanitare veterinare autoritatea veterinară centrală a României va dispune:

- a) organizarea instruirii medicilor veterinari oficiali;
- b) constituirea bazei pentru instruirea ulterioară a medicilor veterinari oficiali;
- c) standarde de calitate pentru toate laboratoarele implicate în inspecția și recoltarea de probe conform prezentei norme sanitare veterinare;
- d) stabilirea unui serviciu de inspecție incluzând oportunități pentru toate instituțiile și persoanele implicate în inspecție și în schimbul de informații.

Art. 14. — Autoritatea veterinară centrală a României elaborează programe care stabilesc natura și frecvența inspecțiilor care trebuie efectuate regulat, conform prevederilor art. 4 alin. (1).

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2003
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Nr. anual de apariții	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
				Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	710	7.900.000	1.975.000	2.172.500	2.389.750	2.628.750
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	50	1.480.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	250	6.585.000	1.646.250	1.646.250	1.646.250	1.646.250
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	300	10.380.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	700	2.105.000	526.250	526.250	526.250	526.250
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	2.100	8.900.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	8.195.000	2.048.750	2.048.750	2.048.750	2.048.750
8.	Colecția Legislația României	4	2.070.000	517.500	569.250	626.150	688.750
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	12	3.450.000	862.500	948.750	1.043.600	1.147.950
10.	Repertoriul actelor normative	1	520.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	1	390.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	12	2.075.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–12 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 772.66.87; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, bd. Nicolae Grigorescu nr. 29A, bl. N22, ap. 38 (telefon/fax: 340.31.09)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.R.L. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ ELIDA — S.R.L. — Brașov, str. Bisericii Române nr. 92 (telefon/fax: 0268/47.74.64)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro